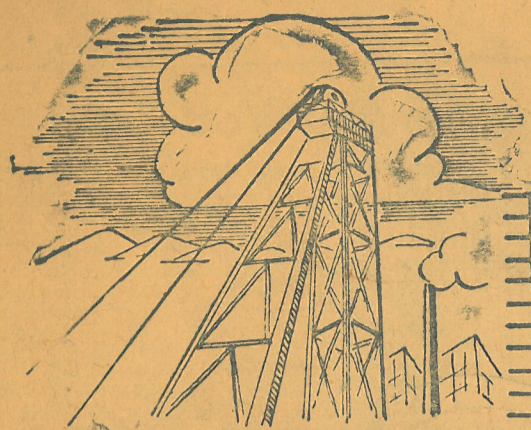

A 415137 dpl

Várpalotai

VILÁG
PROLETÁRJAI
EGYESÜLJETEK!

BÁNYÁS

A VÁRPALOTAI SZÉNBA NYÁK NAGYÜZEMI PARTBIZOTTSAGANAK LAPJA

I. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

1951. december 9, vasárnap.

Üzemi ujságunkat a bányászok harcoss fegyverévé tesszük

Irta: Ligmann József, a bányászati pártbizottság titkára

Nagy kitüntetés érte a várpalotai bányászati üzemi ujságunkat, hogy a Pártunk, kormányunk engedélyezte a Pártbizottság lapjának, a „Várpalotai Bányász”-nak megjelenését. Ez a lap hatalmas segítségét jelent nemcsak a Pártbizottság, a párt-szervezetek, hanem a vállalatvezetés, a műszaki és minden dolgozó munkájának megkönnyítésére azáltal, hogy hetenként figyelemmel kíséri a termelés menetét, segítséget nyújt bírálattal az alulról jövő tapasztalatok és javaslatok nyilvánosságára hozatalával a terv teljesítéséhez, túlteljesítéséhez.

A lap tájékoztatót fogja az üzemi dolgozókat a bel- és külpolitikai helyzetről, az ismert tényekről, az üzemi munkájukról, a terv teljesítéséről, a munkafegyverek, amelyek végrehajtásával az üzemi dolgozói legjobban kivethetik részüket a béke megvédéséből.

Pártunk, kormányunk engedélyezte, az üzemi lap beindítását újabb bizonyítéka annak, hogy

Pártunk megbecsüli a bányászokat és gondoskodik arról, hogy saját üzemi lapjukkal a dolgozóknak az abban való rendszeres írással biztossá és elősegítse politikai és kulturális fejlődésüket.

A lap fegyver lesz a Pártbizottság, a bányászok kezében, amelynek segítségével népszerűsíteni tudják a termelésben élenjárókat, a példamutatókat, ugyanakkor fel tudják venni a harcot a lógosok, s a munkafegyverrel a zítói ellen.

A lap lesz az a hatalmas agitációs, szervező és propaganda eszköz, mely segíteni fogja a Párt alapszervezeteit, a tömegszervezeteket munkájukban. Biztosítani fogja a Párt vezető és ellenőrző szerepét, melynek már alulról, a párttagságtól kell megkezdődnie, akiknek már a munkahelyen kell biztosítani a termelés ellenőrzését, segítségét és vezetését. A lap fogja biztosítani a Párt műszaki és gazdasági vezetők közötti együttműködést, az egyszemélyi felelős vezetés és ellenőrzési fogja, hogyan hajtják végre a Párt és kormány határozatait.

A lap azonban csak akkor fogja tudni betölteni feladatát, azt, hogy a dolgozókat tanítsa, nevelje, mozgósítsa a termelés emelésére, ha annak szerkesztésében a dolgozók szívesen kapcsolódnak be. Lenin elvtárs fáradhatatlanul hangsúlyozta:

„Adatok mennél nagyobb lehetőségét a munkásoknak, hogy írjanak ujságunkba, hogy mindenről háározottan írhasanak, hogy mennél többet írhasanak jövőendő éveikről, érdekeikről és munkájukról.”

A mi lapunknak, a „Várpalotai Bányász”-nak meg kell ezt valószínűsíteni, lehetőségeit kiadnia és adnia a bányászok százainak, szállítóeszközöknek, vágóknak, föld alatt dolgozóknak és külszínieknek, műszaki értelmiségieknek, fiataloknak és nőknek, hogy írjanak lapunkba, saját lapjukba. Irják meg véleményüket, javaslatukat, bírálják meg a párt-szervezetek, a vállalatvezetés munkáját és segítsék a fennálló hiányosságok megszüntetését.

Sztálin elvtárs azt mondta: „A bolshevik sajtó láthatatlan kapcsolatokat teremt a Párt és a munkások között.” Ezt a kapcsolatot azzal tesszük szorosabbá, hogyha a lap figyelemmel kíséri az üzemi dolgozóknak életét, munkáját, segíti az előttük álló feladatokat végrehajtását. De nemcsak a párt-szervezetek munkáját fogja elősegíteni üzemi lapunk. Fegyver lesz ez a DISZ, a szakszervezet és az MNDSZ kezében is, segíteni fogja azok munkáját, segíti a dolgozók szervezését, tanítását, nevelését.

A nemzetközi helyzet, s a külső és belső osztályharc egyre élesebbé válik. Ez azt jelenti, hogy bányászainknak fokozottabb mértékben kell helyt állni a termelés frontján, erősíteni kell a békétábor azzal, hogy tervük teljesítésével, a termelési tevékenység fokozásával harcolnak az ellenség minden támadása ellen. Rákosi elvtárs a bányász-kongresszuson azt mondta: A bányászok voltak mindig Pártunk legszilárdabb, legbiztosabb támaszai. Vajon elmondhatják ezt magukról a várpalotai bányászok? Elmondhatják-e azt, hogy ők harcolnak a békéért akkor, amikor a vállalat hosszú hónapok óta tervét nem teljesíti, pedig az üzemi dolgozóknak nagy része becsületesen kivieszi részét a termelésből, nem egy olyan bányász van már bányánkban, mint Letki József, Korom János és évi kan mások, akik már 1952-es évi tervük teljesítésén dolgoznak. Sokan vannak olyanok bányászaink között, akik megértették, hogy

a békéért harcolni Pártunkat, Rákosi elvtársat szeretni, a tervet teljesíteni egyet jelent.

Üzemi lapunknak az lesz a legfontosabb feladata, hogy ezt dolgozóinkkal megérttesse, hogy mozgósítsa a terv teljesítésére, a munkafegyver megújítására. A Pártbizottság lapja azonban csak akkor válik a bányászok segítőtársa, ha állandóan figyelemmel kíséri a termelés menetét, ha tudatosítja közöttük a tervteljesítés jelentőségét. Akkor válik igazán a dolgozók lapjává, ha a dolgozók a magukénak érzik, s panaszaikkal, kéréseikkel, javaslataikkal a laphoz fognak fordulni. A lapnak elő kell segítenie a bírálat és önbírálat kifejtését.

Rákosi elvtárs beszéde nyomán újjult erővel indul meg a munka bányáinkban

Örömmel vették tudomásul bányászaink a Párt és a Kormány határozatát

Népnevelő értekezletet tartottak 3-án a bánya alapszervei. A Ferenc-mezői alapszervezet vezetője ismertette Rákosi elvtárs beszédét, annak jelentőségét, a párttagsággal. A hozzászólásokból kitént: bányászaink megértették Rákosi elvtárs beszédét és örömmel fogadták a jegyrendszer megszüntetéséről szóló intézkedéseket. Kovács János elmondta, hogy a nagy tolongás miatt felesége sokszor félnapot is ácsorgott, míg meg tudta kapni a jegyre biztosított adagját, de ma már minden zökkenő nélkül, sokkal olcsóbb áron megvehette, mint pár nappal ezelőtt. Örömmel veszi tudomásul a Párt és kormány intézkedését, mely a gyermekek szükségleti cikkeinek és élelmiszereinek árát változatlanul hagyja, de külön örül annak, hogy a gyermekek után járó pótlékot jelentősen felemelték, hiszen öt gyermeke van és amint elmondja, ez neki 170 forint többletet jelent havonta.

Az Ernő-mezőben Csáki Zoltán csillás arról beszél, hogy mit jelent neki a Párt és kormányzat határozata. Szépen kerestem eddig is, de nem tudtam elkölteni a pénzt, mert azokat a téli holmikat, amire szükségem lett volna, a spekulánsok mind összevásárolták. Most biztos vagyok, hogy ez a rendelkezés véget vet a felvásárlók garázdalkodásainak. Erzem azt, hogy még jobban és még többet fogok dolgozni, mert érdemes.

Horváth Istvánné elmondja, hogy még szombat este, a beszéd elhangzása után összeült férjével és kiszámították, mit jelent nekik ez a rendelet. „Igaz — mondja Horváthné —, hogy egyes jegyes cikkek ára magasabb lett, de kénytelenek voltunk a múlt hónapban is zsírt venni, 90 forintért kilóját, amit most eljéjtől 35 forintért megkapunk. Ugyancsak sokat jelent nekünk ez a rendelet, azért, mert jóval több pénzt kapunk a gyermekek után, és ráadásul a gyermekek nem kerülnek többé. Köszönjük Rákosi elvtársnak, és a Pártnak ezt az intézkedést, amely bennünket,

lesztetés. Arra kell nevelni a bányászokat, hogy merjenek bátran bírálni, hogy feltárják a hiányosságokat, rámutassanak a hibák elkövetőire, s ugyanakkor javaslatot tegyenek a hibák megszüntetésére. Az olyan ujság, amely bátran fejleszti a kritikát és önkritikát, az mindenkor elválaszthatatlan és elszakíthatatlan kapcsolatban áll a dolgozók széles tömegével.

Ötéves tervünk végrehajtásában szénbányáink dolgozóinak jut a leghatalmasabb feladat. A bányászok között is különleges és megismertető feladatot kapnak a várpalotai bányászok,

dolgozó asszonyokat megszábadított attól, hogy munkánk végeztével hosszú ideig még sorba kelljen állni különböző árúért, és előfordult igen gyakran az, hogy mire ránk került a sor, már nem volt kapható, amiért sorba álltunk, mert a környező faluból beszállítottak. Megígérjük férjünkkel együtt Rákosi elvtárs-

nak, hogy még jobban és szorgalmasabban, még odaadóbban fogjuk építeni a hazánkban a szocializmust és teljes erőnkkel azon leszünk, hogy tervünket túlteljesítsük.

Az Ernő-mező I. frontjának dolgozói a Párt határozatának tiszteletére felajánlották, hogy kollektív bérézzel tervüket teljesítik, ezzel akarják meghálálni Pártunk gondoskodását,

DISZTÁVIRAT

CSERI-AKNA DOLGOZOINAK VÁRPALOTA.

Üdvözöljük az elvtársakat abból az alkalomból, hogy a Nagyüzemek közötti versenyt november hónapban jó munkájukkal megnyerték, és évi tervük teljesítésében 104.19 százalékra állnak.

Pártbizottság.

Rákosi elvtársnak teli fogadalom teljesítésének november havi eredményei

VESZPRÉMMEGYEI SZÉNBA NYÁK KÖZÖTTI VERSENY

november hónapban a következőképpen alakult:

1. Dudari Szénbányák	95.1%
2. Ajkasingervölgyi Szénbányák	89.4%
3. Várpalotai Szénbányák	83.8%

A Várpalotai Szénbányákon belül az üzemek közötti verseny eredménye november hónapban a következő:

1. Cseri-mező 105.1 százalékos üzemvezető: Veczán József.
2. Ernő-mező 77 százalékos üzemvezető: Meskó László.
3. Ferenc-mező 75 százalékos üzemvezető: Halász Miklós.

akiknek szénrel kell ellátni öt éves tervünk hatalmas alkotását, az Inotai Erőművet, s így közvetve segíti az állam elátását a bányászaink, a Sztálini Vasművet. Ez a megismertető feladat megszabja a Pártbizottság lapjának feladatát is. Éberem kell őrködni a terv teljesítése felett, s kíméletlenül le kell sújtani a lap hasábjain keresztül tervünk teljesítését akadályozó ellenségre.

Azon leszünk, hogy üzemi ujságunk betöltsen azt a hármas feladatot, melyet Lenin elvtárs szabott meg a bolshevik sajtó számára, azt, hogy a lap „kollektív agitátor, kollektív propagandista

és kollektív szervező”. Segíteni fogjuk dolgozóinkat a Párt és kormányhatározatok végrehajtásában az előttünk álló feladatok megoldásában, tervünk maradéktalan teljesítésében, túlteljesítésében.

Köszönjük Pártunknak, kormányunknak ezt az újabb kitüntető segítséget, s ígérjük, hogy lapunkat, a „Várpalotai Bányász”-t a bányászok harcoss fegyverévé tesszük, mellyel teleplezve az ellenség minden támadását, állandóan nevelve üzemünk dolgozóit, győzelemre segítjük a béke megvédését, a szocializmus építését.